

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 442/2011 z dnia 9 maja 2011 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz późniejszego rozporządzenia wykonawczego nr 504/2011 z dnia 23 maja 2011 r. i sprostowania (rozporządzenie sprostowujące do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 504/2011 opublikowane w dniu 24 czerwca 2011 r.) w zakresie, w jakim akty te jej dotyczą;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty, które są co do istoty identyczne z podniesionymi w sprawie T-433/11 Makhlouf przeciwko Radzie⁽¹⁾ lub podobne do nich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 290 z 1.10.2011, s. 14.

Odwołanie wniesione w dniu 19 września 2011 r. przez Luigię Marcuccia od postanowienia wydanego w dniu 30 czerwca 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-14/10 Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-491/11 P)

(2011/C 331/52)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i bez żadnego wyjątku;
- tytułem głównym, uwzględnienie w całości i bez żadnego wyjątku żądań przedstawionych w pierwszej instancji;
- zasądzenie od Komisji Europejskiej na rzecz wnoszącego odwołanie wszystkich poniesionych przez niego kosztów oraz kosztów postępowania;
- ewentualnie, przekazanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej, aby wydał orzeczenie w zmienionym składzie co do istoty sprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie ma na celu uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 30 czerwca 2011 r., na mocy którego została oddalona jako oczywiście bezzasadna skarga, mająca za przedmiot żądanie naprawienia szkody materialnej i niematerialnej, jakie wnoszący odwołanie jakoby poniósł z uwagi na rzekome przewlekłe postępowanie w sprawie stwierdzenia trwałej częściowej niezdolności do pracy.

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa w związku z brakiem uzasadnienia, a także naruszeniem obowiązku właściwego dochodzenia, w zakresie, w jakim zawsze i w każdym razie systematycznie wykluczano odpowiedzialność cywilną instytucji Unii Europejskiej w wypadku naruszenia spoczywającego na niej obowiązku uzasadnienia każdej z jej decyzji i orzekano, że argumentacja wnoszącego odwołanie w tym zakresie była nieistotna dla sprawy.
- 2) Zarzut drugi dotyczący błędnych, przekreślonych i nieracjonalnych wykładni i zastosowania pojęcia obowiązku uzasadnienia.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący zupełnego braku uzasadnienia w związku z brakiem dochodzenia i uchybieniami proceduralnymi, ponieważ Sąd nie stwierdził, że obrona Komisji została przedstawiona z przekroczeniem terminu i sąd była niedopuszczalna.
- 4) Czwarty zarzut, dotyczący naruszenia art. 44 regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej oraz naruszenia prawa wnoszącego odwołanie do rzetelnego procesu i prawa do obrony.
- 5) Piąty zarzut, dotyczący błędnych, przekreślonych i nieracjonalnych wykładni i zastosowania art. 94 regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej.

Skarga wniesiona w dniu 16 września 2011 r. — Missir Mamachi di Lusignano i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-494/11)

(2011/C 331/53)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Livio Missir Mamachi di Lusignano (Kerkhove-Avelgem, Belgia), Anne Jeanne Cécile Magdalena Maria Sintobin (Bruksela, Belgia), Stefano Missir Mamachi di Lusignano (Szanghaj, Chiny), Maria Letizia Missir Mamachi di Lusignano (Bruksela, Belgia), Alessandro Missir Mamachi di Lusignano (spadkobiercy) (Rabat, Maroko) (przedstawiciele: adwokaci F. Di Gianni, R. Antonimi e G. Coppo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Komisji zadośćuczynienia za krzywdę poniesioną przez skarżących w wyniku zabójstwa Alessandra Missira Mamach di Lusignano i jego małżonki Ariane Lagasse de Locht;
- zasądzenie od Komisji odsetek i odsetek za zwłokę narosłych dotychczas;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.